

[Hans Hedtoft.]

problemer igennem, der har foreligget; men afgørende for en forhandling og afgørende for overfor offentligheden at skabe klarhed om disse ting er besvarelsen af det par spørgsmål, jeg har stillet.

Socialdemokratiet tænker ikke et øjeblik på at forlade den udenrigs- og forsvarspolitiske hovedlinje, som vi selv trak op i 1949—50. Vi har den opfattelse, at Danmark kun ved at yde sit bidrag til det internationale samarbejde indenfor Atlantpagten har mulighed for fremover at sikre sin eksistens som fri og demokratisk nation. Vi mener, at vi både som regering og som opposition har givet udtryk herfor ikke alene i ord, men også i handling. Men Danmarks bidrag til dette samarbejde skal være selvstændig stillingtagen og vurdering af problemerne, idet danske interesser og det danske folks tarv er afgørende. En ukritisk jasigerpolitik, hvor man simpelthen blot tager til efterretning, hvad vi får foreslået udefra, er vi imod, ja, vi frygter for, at hvis en dansk regering fulgte en sådan politik, så ville den spalte det danske folk i stedet for at samle det om de udenrigs- og forsvarspolitiske anliggender, som også vi erkender helst bør samle det danske folks altovervejende flertal og være hævet op over partipolitisk diskussion. Vi har ydet vort bidrag hertil, og når denne forespørgselsdebat har fået den karakter, den har fået, har det den årsag, jeg allerede tidligere har nævnt.

Statsministeren (Erik Eriksen): Det kan være svært i farten helt at fange de spørgsmål, som det ærede medlem hr. Hans Hedtoft direkte stillede til mig, men jeg tror, at det er lykkedes så nogenlunde. Det ærede medlem spurgte først, om det ikke var regeringens standpunkt indenfor Atlantorganisationen at virke for større bidrag til styrken i Slesvig-Holsten, og om jeg betragtede socialdemokratiets krav derom som kun værende taktik fra partiets side. Dertil må jeg svare: nej, sådan betragter jeg det ikke. Det ærede medlem ved, at jeg har sagt til ham, at jeg er enig med det ærede medlem i, at dette må ses ikke blot udfra et militært synspunkt, men også fra et politisk synspunkt. Jeg er derfor enig i, og regeringen er enig i den betragtning, at det er i høj grad formålstjenligt at virke for større bidrag til de

styrker, hvis opgave det er at dække Sydslesvig.

Det næste, det ærede medlem spurgte om; var, om ikke det var rigtigt, at Danmark havde grund til at regne med en større dækning af NATO-styrker. Det er vel rigtigt, at vi i og for sig havde grund til det, men det er jo lige så rigtigt, at denne sag i allerhøjeste grad afhænger af, i hvilken grad den militære organisation skrider frem, og jeg må føje til, at noget løfte havde vi ikke, men vi venter stadig, at så snart det bliver militært muligt, vil vi få denne større dækning.

Endelig for det tredje spurgte det ærede medlem, om ikke det var rigtigt, at andre lande havde godkendt, at danske styrker kun skulle anvendes til at forsvare dansk område. Jeg mener, at dette er rigtigt, men jeg mener også, at det ærede medlem er enig med mig i, at de styrker, vi har anbragt ved Kielerkanalen, i allerhøjeste grad opfylder dette formål.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Det forekommer mig at fremgå af denne debat, at alle forsvarsministerens forklaringer til trods vil de fleste dog vistnok være enige om, at ministeren har kludret ganske overordentligt i den sag, det her drejer sig om. I måneder har soldaterne ventet på besked, og ministeren har her i dag udtalt, jeg tror, han sagde, at det var 3 måneder siden, at han overfor offentligheden havde gjort rede for, hvornår den forlængede tjenestetid skulle træde i kraft. Men hvis ministeren har fremsat en redegørelse — jeg husker nok, at han har gjort det —, som skulle give anvisninger på, hvorledes ministeren havde tænkt at forholde sig med hensyn til indførelse af 18 måneders tjenestetid, er der i hvert fald ikke ret mange, der har forstået det. Det har ikke været muligt gennem de forklaringer, ministeren har givet, hverken for soldaterne eller for andre, at få noget klart skøn over, hvor mange soldater der eventuelt kunne blive tale om at holde inde til forlænget tjenestetid, eller hvor mange der måtte regne med ikke at skulle blive inde til forlænget tjenestetid.

Ministeren siger da også selv, at først i begyndelsen af februar måned, da det blev klart for ham, at udvidelsen af Tysklandskommandoet ikke kunne gennemføres,